

Jaunnedēļ būtu jau par vēlu?

Dainis
Lemešonoks,
īpaši
«Liesmai»

Premjers mums prātīgi solīja par izmaiņām valdībā lemt pēc vēlēšanām. Taču varas partijas nevarēja izciesties. Gluži kā negauši, kuri, nespējot valdīt, pirms laika notiesā svētku galda gardumus: nu puncis pilns, nu sirdī miers!

Tā nu atkal sanāk, ka rakstu par to, ko jau vakardienas avīzē kolēģis ir pietiekami plaši apcerējis. Taču neko nevaru sev padarīt, un toņkārtā arī man ir pavisam cita, ne Gunta Vīksnas vēsi prātīgā. Kā jau būsiet pamanījuši, labās domās es par šo valdību neesmu un parasti dumsos par tās (ne)darbiem. Tagad esmu pavisam nikns – kā jebkurš cilvēks, kurš jūtas apmuļķots.

Lieta tāda, ka publicējos arī

vienā no Ventspils laikrakstiem. Tas tiek piektdienās mests (ar turīgu onkuļu atbalstu – par velti) visās Vēju pilsētas pastkastēs, taču kopā salikts jeb maketēts – katras nedēļas pašā sākumā. Tāpēc komentāriem tēma man ir jāmeklē tāda, lai tā nebūtu «iesmakusi» brīdī, kad avīze nonāk ventspīlieku rokās.

Paļāvies uz Krišjāņa Kariņa teikto (lai nu kā, bet par saviem vārdiem premjers cenšas atbildēt), metos braši apcerēt, kādas tad nu varētu būt nākamnedēļ iecerētās pārmaiņas. Kad laikraksts bija aizceļojis uz tipogrāfiju, uzzināju, ka portfeļu pārdale ir pilnā sparā sākusies. Tagad daļa ventspīlieku mani noteikti uzskatīs par aizgulējušos pajoliņu, kurš viņiem prognozē to, kas pavisam sen (vakar un aizvakar) jau ir noticis... Paši saprotiet, tādu pazemojumu žurnālists politiķiem piedot nevar!

Mani mierina tas, ka uz valdību

par šo pirmslaika «mielastu» ir ļoti dusmīgi arī citi kolēģi, pat neiekūlušies tik muļķīgā situācijā. Tāpēc tagad mūsu cunftē sākas prātošana: kāpēc gan Ministru prezidentam koalīcijai un īpaši Jaunajai konservatīvajai partijai, kas ierosināja pārdali jau šonedēļ, bija vajadzīga šī nelogiskā saisteģība? Skaidrs, ka pašvaldību

Šis nav nekādas kārtējās vēlēšanas, tas ir svarīgs lūzumpunkts Latvijas politikā.

vēlēšanu rezultātus tas varētu (ja vispār var) ietekmēt tikai negatīvi. Tieši tāpēc arī valdības sakārtošana sākotnēji tika atstāta uz jaunnedēļu.

Varbūt JKP nav droša par saviem panākumiem vietvaru raudzībās? Varbūt pat gatavojas pazemojumam? Atļaušos domāt, ka tieši bažas par nākotni lika Jānim Bordānam un viņa partijai «kalt

dzelzi, neatejot no kases» – iespējams, jaunnedēļ koalīcijas partneri būtu mazāk piekāpīgi apmierināt tās prasības.

Šis nav nekādas kārtējās vēlēšanas, tas ir svarīgs lūzumpunkts Latvijas politikā. Balsojuma rezultāti neizbēgami tiks izmantoti, valdības partijām «mēroties pincīšiem» – kura nu ir tautā popu-

lārāka, kurai būs spēcīgāks pārstāvniecības tīklojums pilsētu un jauno novadu domēs, bet kura ir uzskatāma par zaudētāju.

Tas, ka JKP atsakās no sava kādreizējā kareivīguma un kļūst piesardzīgāka, samiernieciskāka attiecībās ar valdības partijām, tika uzskatāmi apliecināti ar Ilgas Šuplinskas padzišanu no Izglītības un zinātnes ministrijas. Kāpēc

tas bija vajadzīgs, Bordāns tā arī nespēja medijiem paskaidrot. Pieļauju, ne jau viņas superzemā reitinga dēļ. Tātad – visticamāk, pretimnākot valdības partneru vēlmēm.

Tāpat kā nelaiķe Juta Striķe, bijusī ministre ar savu plintnieces kareivīgumu (un čan... atvainojiet, latgalisko spītu) veiksmīgi uzturēja publikā priekšstatu par JKP kā bezkompromisa cīnītāju par tiesiskumu. Tagad partija pati atsakās no šīs reputācijas. Lai ne tiktu nākamajā valdības krīzē aizstāta ar ZZS?

Šuplinskas ministrēšana, kā būsiet pamanījuši, man dziļi riebās – visa cita starpā arī kā Latvijas Universitātes absolventam. Taču pašcieņa, ar kādu viņa saņēma savu ciņubiedru dūrienu mugurā, liek man – ne nieka nemainot iepriekšējā riebumā – šīs politiķes priekšā «noņemt cepuri».

P.S. Izrādās, «Nodod tikai savējie» tiek uzskatīts par franču sakāmvārds. Nu ko, franči to pasaka, bet mūsu bāleļiņi izdarās...

Lauksaimnieki un mežsaimnieki gatavojas plašiem protestiem

Biedrības «Zemnieku saeima», «Latvijas meža īpašnieku biedrība», «Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija», «Latvijas Jauno zemnieku klubs», «Lauksaimniecības organizāciju sadarbības padome», «Lauksaimnieku apvienība» un «Lauksaimniecības statūtsabiedrību asociācija» nesen nosūtīja SIA «EHR Mediju Grupa» un vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministram (VARAM), Latvijas vides aizsardzības fonda (LVAF) padomes priekšsēdētājam Artūram Tomam Plešam atklātu vēstuli, aicinot publiski atvainoties par valsts budžeta finansētu reklāmu, kurā lauksaimnieki nosaukti par «masu slepkavām», kā arī aicinot mainīt LVAF finansējuma piešķiršanas noteikumus, lai turpmāk sniegtā informācija būtu zinātniski pamatota, izslēdzot iespēju izplatīt apmelojošu un nepatiesu informāciju vai reklamēt politiskas personas.

«Lai atbildētu uz mūsu prasībām, devām VARAM ministram un SIA «EHR Mediju Grupa» laiku līdz 28. maijam. Cienām

SIA «EHR Mediju Grupa» attieksmi, atvainojoties lauksaimniekiem, ēterā atskaņojot atvainošanos, kā arī paskaidrojot situācijas apstākļus. Savukārt no VARAM ministra Artūra Toma Pleša nav saņemta nekāda oficiāla atbilde. Lauksaimnieki un mežsaimnieki neplāno atteikties no savām prasībām, jo atšķirībā no politiķiem mēs savas problēmas risinām, nevis piekopjam «strausa politiku». Problēmas ar LVAF darbību sākām risināt jau ar iepriekšējo VARAM ministru Juri Pūci, to turpinām darīt arī tagad. Diemžēl vēstules, kuras adresētas LVAF padomei ar iztirzātiem meliem un puspatiesībām, ir ignorētas,» situāciju skaidro biedrības «Zemnieku saeima» valdes priekšsēdētāja vietniece **Maira Dzelzkalēja-Burmistre**.

Sandra Eimane, biedrība «Latvijas Jauno zemnieku klubs»: «Šāda attieksme no politiķu puses ir absolūti nepieņemama un spilgti norāda uz to, cik nesvarīgas ministra acīs ir lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares, kuras kopā veido ap 40% no Latvijas eksporta. Arī 89,1% Latvijas iedzīvotāju lauksaimniecību uzskata par nozīmīgu Latvijas ekonomikai un eksportam.

Par valsts budžeta līdzekļiem šis tautsaimniecības nozares jau ilgstoši tiek diskreditētas un apmelotas. Sevišķi sāpīgi to uztver jaunieši laukos un jaunie lauksaimnieki, kuri no bērna kājas kopā ar saviem vecākiem ir smagi strādājuši, lai uzturētu un attīstītu Latvijas lauku vidi. Jaunie ir apņēmīgi attīstīties, paši uzkrāt savu pieredzi, efektīvi un apzinīgi strādāt, nepārtraukti daudz mācoties un esot dabai draudzīgi. Ir skumīgi noskatīties uz notiekošo un saņemt pārmetumus laikā, kad daudz darām un ieguldām arī Latvijas nākotnei. Tagad jaunie lauksaimnieki sāk apsvērt domu neuzsākt vai neturpināt darbošanos laukos, bet gan doties uz pilsētām vai ārzemēm, jo nozares prestižs tiek grauts gadu no gada un jaunieši laukos tiek nepatiesi parādīti kā aprobežoti cilvēki. Ne lauksaimnieki, ne mežsaimnieki nav vērsti uz agresiju, un esam darījuši visu, lai nebūtu jāpiekopj tik radikālas metodes kā protesti.»

Indulis Jansons, «Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija»: «Ņemot vērā ministra nespēju reaģēt uz situāciju un respektēt lauksaimnieku un mežsaimnieku prasības, esam spiesti organizēt plašas

protesta akcijas. Plānošanas darbus jau uzsākām. Situācija ir ļoti nokaitēta, lauksaimnieki ir gatavi braukt uz Rīgu. Protestus organizēsime laikā starp 15. un 23. jūniju. Ja prasības netiks izpildītas un netiks uzsākts dialogs, neizslēdzam ministra demisijas pieprasījumu. Protests ietvers traktoros un meža tehnikas vienības Rīgas centrā, kā arī uz valsts galvenajiem autoceļiem.»

Arnis Muižnieks, biedrība «Latvijas Mežu īpašnieku biedrība»: «Uzsveram, ka neesam pret finansējuma piešķiršanu LVAF aktivitātēm, un uzskatām, ka vides apziņas veicināšana sabiedrībā ir nepieciešama. Tomēr – ja to darām par nodokļu maksātāju naudu, tas ir jādara ar skaidru mērķi, objektīvi un pamatoti – bez puspatiesībām, sagrozītiem faktiem, izdomājumiem, ārpus Latvijas izmantotām praksēm vai klajiem meliem. Materiālu izstrādē noteikti būtu nepieciešama iesaistīto nozaru pārstāvju, zinātnisko institūtu, universitāšu un statistiķu līdzdalība. Robeža starp viltus ziņu iero-bežošanu un cenzūru var būt šaura, tomēr tā ir jāatrod.»

Sandis Liepa

Seda jau apritē!

Guntis
Vīksna

Vēl tikai krājas pirmie balsu simti vēlēšanu balsojumā par Valmieras novada domes 19 deputātiem, bet jaunā novada aprīsi jau jūtamas *Liesmas* redakcijas ikdienā. Izsenis zināms, ka līdz cilvēki, vismaz daļa, uzskata avīzi par nopietnu *ietekmes sviru*, ar kuras palīdzību ja ne gluži zemeslodi pacelt, tad savas privātās problēmas iespējams atrisināt noteikti. Jo mūžseno aksiomu, ka ar avīzi var nosist (ne tikai mušu), neviens nav atcēlis!

Laiku pa laikam kāds vai nu klātienē, vai telefoniski izsūdz bēdas, izklāsta problēmu, kas, viņaprāt, atrisinātos pēc attiecīgā *gaismā* avīzē izklāstītas situācijas. Ar šīm sūdzībām allaž jābūt uzmanīgiem, jo dzīves pieredze liecina, ka patiesība būdu stāstā labākajā gadījumā ir pa vidu, un sūdzētājs bieži vien cenšas izmantot principu: kurš pirmais atnāk, tas pirmais ar savu taisnību paliek... Te nu svarīgi nesastrēbt karstu, bet uzklaut arī otru, par vainīgu uzdoto, pusi. Un tad bieži izrādās, ka sūdzmanis arī pats nemaz nav bijis tik balts un pūkains, par kādu konfliktsituācijā sevi uzdevis...

Bet stāsts šoreiz par to, ka

Liesmas ierastajam sūdzību reģionam, kas visu laiku turējās bijušā Valmieras rajona un vēlāk pilsētai apkārtējo novadu robežās, tagad piepulcējušies arī svaigākie jaunpienācēji – Strenču novada, kas turpmāk būs *zem* Valmieras, iedzīvotāji. Trešdien redakcijā atskanēja telefona zvans no Sedas, kāda kundze sūdzējās par to, ka pilsētiņā klaiņojot suņi, nupat esot pat viens bērns sakosts, plus vēl dzeramā ūdens kvalitāte Sedā esot sliktā.

Prieks par to, ka Seda jau jūtas jaunajam novadam piederīga, ka tiek zvanīts nevis uz *Ziemeļlatvijas*, bet gan *Liesmas* redakciju. Vai ar jaunā Valmieras novada galvenās avīzes starp-

niecību izdosies Sedas lietas tā uzreiz sakārtot, tas jau ir cits jautājums. Kā noskaidroju, incidents ar savā vaļā kļīstošu suni patiešām Sedā nesen bijis, arī bērns cietis. Situāciju atrisinājusi Valsts policija, suns noķerts un aizvests nezināmā virzienā. Ir informācija, ka Sedā, kā jau nelielā pilsētiņā, vietējie lieliski visu zinot, kurš suns kuram saimniekam pieder, taču, kolīdz lieta nonākot līdz konkrētu personu pieminēšanai, tad visi klusējot kā partizāni... Neiesi taču kaimiņu sūdzēt, ir risks pēc tam *dabūt iekšā!*

Par ūdens kvalitāti Sedā labi zināms Strenču novada pašvaldībā. Problēma šoreiz ir nevis dzeramā ūdens ņemšanas vietā,

bet gan ūdensvada infrastruktūrā, kas daļēji nomainīta, taču daudzviet apritē gadu desmitiem ekspluatētie vēl *krievu laika* pievadi, kuri gan sarūsējuši, gan aizsērējuši. Tā arī kvalitatīvs dzersmais ūdens, kamēr no sūknēšanas vietas līdz krānam dzīvoklī nonāk, jau ir tik daudz *labumus* pa ceļam pievienojis, ka ar baudu vairs tādu neiedzersi... Uz *buryja mājienu* šīs lietas nesakārtosi, tas prasīs ilgāku laiku.

Bet Seda *Liesmā* ir pierakstījies. Un šis noteikti nebūs pēdējais zvans no mazpilsētas, kur ļaudis uz vienu otru problēmu joprojām raugās citādāk nekā, piemēram, Valmieras, Rūjienas vai Mazsalacas iedzīvotāji.